Р Е Ш Е Н И Е
№ 2552

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 09.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **5659** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. К. И. срещу Решение от 21.05.2013г. по протокол № 4 на заседание на Управителния съвет по Българска федерация по шахмат в частта по т.1 от дневния ред с което на жалбоподателя е наложено наказание „временно отстраняване от участия в състезания под егидата на БФШ" за срок от 4 месеца за непрекъснати медийни и други изяви, които са несъвместими със спортния морал, уронват престижа на БФШ и на шахматните деятели като цяло.

Жалбоподателят твърди нищожност на обжалваното решение, като взето от некомпетентен орган (въз основа на правомощия предоставени с Правилник който не е утвърден по съответния ред и като неподписано), постановено при особени съществени нарушения на административно производствените правила (неспазени срокове по Етичния кодекс за сезиране на УС на БФШ чрез Комисията по етика, не е уведомен за започналото производство, не му е дадена възможност да изрази становището си и да ангажира доказателства в своя подкрепа, с което е накърнено правото му на защита, както и обжалваното решение било немотивирано) и в противоречие с материално-правните норми (не би извършил действия и не е направил изявления несъвместими със спортния морал, уронващи престижа на БФШ и шахматните деятели.) Моли обжалваното решение да бъде обявено за нищожно, евентуално претендира отмяната му. Претендира разноски.

Ответникът – Управителния съвет на Българската федерация по шахмат чрез процесуалния си представител в писмено възражение и писмени бележки

оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че оспореното решение не страда от пороци и е законосъобразно. Претендира разноски.

СГП не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата, съдът е обвързан от задължителните указания на ВАС дадени с определение № 12299 от 25.09.2013г по адм. д. 12032/ 2013г на V отд. Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат правата на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол.

По повод декларация от водещи български шахматисти постъпила в БФШ на 25.04.2013г (л.39) е проведено на 16.05.2013г заседание на Етичната комисия към БФШ на което се е взело решение да се предложи на УС на БФШ във връзка с чл.7 т.1 б. „а" от Етичния кодекс да се наложи на Б. К. И. предвидените в чл.29 т.13 от Устава на БФШ наказания.(л. 38).

Въз основа на така направеното предложение на Етичната комисия е взето оспореното в настоящото производство Решение от 21.05.2013г. по протокол № 4 на заседание на Управителния съвет по Българска федерация по шахмат в частта по т.1 от дневния ред.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК , съдът намира следното:

Съгласно чл.14 ал.1 и ал.4 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) спортните федерации са доброволни сдружения на спортни клубове по един или сходни видове спорт, които координират развитието, практикуването и администрирането на съответния вид спорт на национално ниво на територията на страната и ги представляват пред държавата и международните спортни организации. Спортните федерации се регистрират като юридически лица с нестопанска цел.

Към датата на постановяване на оспореното Решение – 21.05.2013г., дейността на спортните федерации се лицензира от Държавната агенция за младежта и спорта (Д.) – чл.17, ал.5 ЗФВС. С изричната норма на чл.19, ал.1, т.5, 9, 10 и 11 спортните федерации, получили спортна лицензия разработват и прилагат специфични нормативно-методически и административни наредби по съответния вид спорт; санкционират спортисти и длъжностни лица, допуснали използване на забранени субстанции или забранени методи; осъществяват спортно правосъдие и спортен арбитраж, приемат правила за дейността на арбитражен орган към тях, който се произнася по възникването, спирането, отнемането и прекратяването на състезателните права и по спорове, определени в правилниците на федерациите; предоставят, прекратяват и отнемат състезателните права на спортистите и притежават правата за реклама, за телевизионно- и радиоразпространение на спортни състезания, организирани от тях, като предоставят на договорна основа процент от постъпленията на спортните клубове - участници в състезанието.

Преди всичко съдът намира, че оспореното решение е взето от компетентен орган – Управителния съвет на БФШ в кръга на предоставените му с чл.29 т.13 от Устава на БФШ правомощия (л. 22 и следващи от делото). Видно от представения на л. 36 и 37 от делото Протокол № 4 на заседанието на УС на БФШ

от 21.05.2013г решението е взето съобразно предвиденото в чл.32, ал.1 от Устава обикновено мнозинство. Решението е подписано от членовете на УС. Предвид липсата на доказателства БФШ да е регламентирала дейността си по осъществяване на спортно правосъдие и спортен арбитраж в Правилник, който да е обнародван в "Държавен вестник" от органа, който го е издал (арг. чл. 39, ал. 1, т. 4 от ЗНА и чл. 78, ал. 1, т. 2 от АПК), тоест не е довършена процедурата по издаването му, то в случая следва да намерят приложение общите административно производствени правила по АПК.

Установява се, че производството по налагане на процесното наказание е започнало по повод декларация от водещи български шахматисти постъпила в БФШ на 25.04.2013г (л.39 от делото), разгледана на заседание на Етичната комисия. Съдът приема, че доколкото същата е подписана от състезатели по шахмат , има характер на жалба по см. на т.10, т.11 и т.12 от Етичния кодекс на БФШ (л.32 от делото). Предвид липсата на конкретно описано в жалбата (декларацията) индивидуализирано нарушение, а позоваване на твърдения за нерегламентирано използване на електронни устройства в игралната зала, тоест продължавано нарушение, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за пропуснат 21 дневен срок от извършване на нарушението за отправяне на жалбата по см. на т.12 от Етичния кодекс.

Независимо от горното обаче, съдът констатира, че в административното производство са били допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които са опорочили волеизявлението на ответника. Няма ангажирани доказателства, което е в тежест на ответника съгласно чл.170 от АПК, че Б. К. И. е бил уведомен за започване на административното производство, съгласно т.13 от Етичния кодекс на БФШ във връзка с чл.26 АПК, като е поканен в определения в Етичния кодекс 10 дневен срок да представи писмени обяснения. Нормата на чл. 26 от АПК носи наименованието "задължение за уведомяване", а същото се извежда и от смисловото съдържание на т.13 от Етичния кодекс. Това задължение е въведено от една страна да се даде възможност на заинтересованите лица своевременно да защитят интересите си, а от друга страна - да се създаде предпоставка за попълване на преписката с най-пълна информация за фактите и обстоятелствата от значение за изясняване на случая. (чл.35 от АПК) Със самия акт на уведомяването те придобиват качеството на "страни" в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Следователно, уведомяването е задължително с цел страната да организира защитата си. Предвид, че преценката дали неизпълнението на чл. 26, ал. 1 от АПК, респ. т.13 от Етичния кодекс е повлияло, или е могло да повлияе на съдържанието на крайния акт, следва да се преценява във всеки конкретен случай, то в настоящата хипотеза съдът счита, че е налице съществено нарушение административно производствените правила, в посочения по- горе смисъл, тъй като ако Б. И. беше уведомен за започнатото административно производство, би се подложил своевременно на медицинските изследвания, които е направил на 29.05.2013г (л.22 от делото), след издаване на оспореното решение (в изпълнение на препоръката дадена в него - т.1.3, л.37 от делото) които установяват нормално изобразяване на мозъчните структури, тоест липса на технически устройства имплантирани в мозъка, поради което и предвид твърденията в декларацията (жалбата на водещите български шахматисти) за използване на електронни устройства, би могло и да не се стигне до издаване на оспорения акт. Съществото нарушение на

административнопроизводствените правила е основание за незаконосъобразност на административния акт съгл.чл. 146, т. 3 от АПК. Нарушенията на чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 1 и чл.35 от Административнопроцесуалния кодекс, не могат да бъдат санирани със събирането на доказателства в съдебното производство, както и с излагането на съображения от страна на съда вместо от административния орган. Това е така, защото административният съд се произнася не по фактите, а по законосъобразността на административния акт. /виж Р № 3327 ОТ 07.03.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 12987/2011 Г., III ОТД. НА ВАС/. Нарушението на правото на защита, осигурено чрез правната норма на чл. 26, ал. 1 от АПК и т.13 от Етичния кодекс, изразяващо се в неуведомяването на жалбоподателя за започването на производството, опорочава до степен на отмяна оспорения административен акт. Нещо повече, установява се, че жалбата от изявените български шахматисти съдържа оплаквания за „използване на всякакви електронни устройства", а на жалбоподателя е наложено наказание за друго нарушение, а именно за „непрекъснати медийни и други изяви, които са несъвместими със спортния морал, уронват престижа на БФШ и на шахматните деятели като цяло". Налице е несъответствие между твърдяното нарушение по повод на което е образувано административното производство и нарушението, за което му е наложено наказание с оспореното решение. Визирани са различни нарушения, от което следва , че е засегнато и правото му на защита, като не е ясно кое точно негово неправомерно поведение е било повод за налагане на наказанието. Това поставя в невъзможност лицето да узнае фактическите предели на повдигнатото му административно обвинение посредством наложеното наказание.

Във връзка с горното, съдът намира , че процесното Решение по т.1 от Протокол от заседание на УС на БФВТ от 21.05.2013г. страда и от особено съществен и неотстраним порок във формата, тъй като липсва фактическо описание на основанието за издаването му. Посочено е, че наказанието се налага за „непрекъснати медийни и други изяви, които са несъвместими със спортния морал, уронват престижа на БФШ и шахматните деятели", като същевременно е цитирана декларацията на българските шахматисти съдържаща твърдения за нерегламентирано използване на електронни устройства. Дори и да се приеме, че твърденията в декларацията могат да се подведат под соченото в оспорения акт „други изяви", то по никакъв начин не става ясно в какво се изразяват „медийните изяви". Тъй като административното правоотношение се индивидуализира освен със съдържанието и страните си, и с правопораждащия го юридически факт, непосочването на фактически основания в акта в конкретната хипотеза не позволява да бъде идентифицирана волята на административния орган относно упражненото субективно потестативно право, както и да бъде извършена последваща проверка за съществуването му, т. е. проверка за материалната законосъобразност на акта, като съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. Мотивите на издателя на административния акт, с оглед на които се извършва упражнявания от съда контрол, не могат да бъдат замествани от твърдения на страните, следователно изискването за мотивиране при прилагане на бланкетна правна норма е условие за неговата законосъобразност, т. к. само тогава е възможна ефективна защита на страните в административното производство и упражняването на контрол от страна на съда. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта от гледище на други фактически и правни основания извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. /виж Р №

1862 ОТ 08.02.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 8166/2012 Г., IV ОТД. НА ВАС и др./ Не са изложени конкретни факти и обстоятелства поради които органът е счел, че на жалбоподателя следва да се наложи наказание, тоест не е посочено в какво конкретно се изразяват изявите несъвместими със спортния морал, уронващи престижа на БФШ. Съдът не разполага с правораздавателна компетентност да „попълни" и/или „добави" липсващите мотиви на ответника. В този смисъл съдът намира, че оспореният акт не отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Мотиви за налагане на наказанието не се съдържат и в документи по административната преписка, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт. Неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна. Доколкото от оспореното решение не може да се разбере за каква точно проява е наложено наказание, то и безпредметно е събирането на гласни доказателства.

На следващо място и във връзка с подробно изложените по- горе мотиви за нарушение на чл.35 от АПК следва да се отбележи, че в процесният случай не се твърди от ответника, нито последният е посочил доказателства, с които да установи, че преди постановяване на акта е събрал, изследвал и взел предвид всички факти и обстоятелства от значение за решението, включително, че е изслушал заинтересованите лица. Това представлява нарушение на основни принципи на административното производство, установени в чл.7 и чл.9, ал.2 и ал.4 АПК - принципът на истинност и принципът на служебното начало.

При изложените мотиви и извършената на основание чл. 168 във връзка счл. 146 от АПК служебна проверка, съдът намира оспорения акт за незаконосъобразен издаден при съществени нарушения на административно производствените правила, поради което и следва да се отмени

Относно разноските:

При този изход на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото в размер общо на 15 лв., от които 10 лв. държавна такса по завеждане на делото и 5 лв. държавна такса по частната жалба. Доказателства за внесен адвокатски хонорар няма ангажирани.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 21.05.2013г. по протокол № 4 на заседание на Управителния съвет по Българска федерация по шахмат в частта по т.1 от дневния ред с което на Б. К. И. е наложено наказание „временно отстраняване от участия в състезания под егидата на БФШ" за срок от 4 месеца за непрекъснати медийни и други изяви, които са несъвместими със спортния морал, уронват престижа на БФШ и на шахматните деятели като цяло.

ОСЪЖДА Българска федерация по шахмат да заплати на Б. К. И. разноски в размер на 15 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: